

ועל דא בר נש אחזי באצבעין חילין אחרנין לעילא בדין, וחילין אחרנין לתתא ברגלין. ואלין לא רשימין בגוייהו חילין אחרנין דסטר אחרא, ועל דא אקרוין רגל ישרה, דסתים לסטרא דא, ואינון פה אחת.

ואף על גב דלא מתפרשין בפרישו דאצבעין בחילין אחרנין דסטר אחרא, אית בהו רשימו חד, למיהב דוכתא לסטר אחרא, ואתחזיין לתתא ככה רגל עגל, אבל לא פה לאסטאה, אף על גב דאינון רגל עגל, ישרה איהו, דלא אסטי לעלמין.

בההוא רגשא, נפק נציצו ושלמהובא לסטרא דא לשמאלא, ואינון נציצו ושלמהובא מתחפרן פחדא, ונצצין לכל עיבר, ואתעביד מנייהו חיילין ומשריין, וכלהו איקרוין רגלי החיות, בגין דנפקי מאינון רגלין. וכלהו אזלין ושאטן בשליחותא בעלמא, לאתלבשא בגופא לתתא. ואתחזון פאינון אחרנין דאיתחזון ועבדי שליחותא בעלמא, ומתדרן ברמשא ובפניא, ומקדשי שמא דמאריהו.

ודמות פניהם פני אדם, דמות ההוא דיוקנא לעילא, לאצטיירא בציורא גניזא. פנים קליטין בקולפין דקיקין. דמות אנפין דלגו ציורא דיוקנא דאדם, דנציץ נציצו דההוא נציצא מלהטא מלגו דחשמל פנימאה, דטמיר וגניז, הוי ולא הוי.

אור נציץ, אשא להיט, מלהטא בשלהובי דנורא. רוחא מנצצא אחיד בגווי, קולפא בסוטרא, גו פלילא חדא. אחיד לעילא, אחיד לתתא. גונוי אחידו לכמה סטריין.

גוון אור גניז, אחיד נהיר ונציץ בנציצו, והאי אור אחיד ותפיס ואעיל לגביה נהירו דאשא מלהטא, ושלמהובי נורא, אלין תרין לא מתישבן פחדא. ומגו מרגלא דלא אתגלייא כלל, נפקא רוחא דבוסמא, פלילא בתריסר בוסמין עילאין, ומגו ההוא סליקו דאינון תרין דלא מתישבן פחדא, אחיד בהו ההוא רוחא, ומתישבן בדוכתייהו.

וכדין, אצטבע ההוא רוחא, מגו ההוא נהירו דאור גניז, ונהירו דאשא מלהטא, ואתישבן וקיימא ביה, בדין אצטיירו ביה, ציורא דפני אדם, דכליל כל דיוקנין, והאי איהו גוון דכליל כל גוונין. אנפין דכליל כל אנפין.

וכד אינון מתתקנן פדקא יאות, לגו פרסייא, פלהו בדיוקנא חדא דאדם. ורזא דא, כד מסתפלין לסטר מזרח, פלהו אינון בדיוקנא חדא דאדם, בגין דמתמן איהו תקיפו דרזא דאדם.

וכד מסתפלין לסטר דרום, כל אנפין אינון בדיוקנא חדא, דיוקנא דאריה,